

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul	Ala Cobăneanu
Judecătorii	Oleg Sternioală, Mariana Pitic, Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru,

examinând cererea de revizuire depusă de Mazur Ion,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mazur Ion împotriva
Consiliului Superior al Procurorilor și Procurorului General cu privire la repunerea în
termen, contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului
pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 26 decembrie 2012, prin care a fost
respins recursul declarat de Mazur Ion și menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din
28 septembrie 2012,

c o n s t a ț ă:

La 04 mai 2012 Mazur Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Consiliului Superior al Procurorilor și Procurorului General cu privire la contestarea
actelor administrative, constatarea aflării în concediu de îngrijire a copilului, restabilirea în
funcție și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Mazur Ion a indicat că la 03 aprilie 2012 s-a
adresat Consiliului Superior al Procurorilor cu cerere prin care a solicitat acordarea
concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului Mazur Gabriel pentru o
perioadă de 3 luni.

Conform art.86 alin.(2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în
perioada aflării lui în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de
la 3 la 6 ani.

Ignorând cererea sa de acordare a concediului suplimentar pentru îngrijirea copilului,
Consiliul Superior al Procurorilor și Procurorul General au dispus concediere sa din
organele Procuraturii.

Reclamantul consideră că ilegal a fost concediat și a solicitat declararea nulă a
hotărârii Colegiului disciplinar din 02 martie 2012, prin care a fost sancționat disciplinar cu
concedierea din organele procuraturii, a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.
12-95/12 din 24 aprilie 2012, prin care s-a respins contestația la hotărârea Colegiului
disciplinar din 02 martie 2012, constatarea aflării în concediu de îngrijire a copilului de la
03 aprilie 2012 până la 03 iulie 2012, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea
prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

La 22 iunie 2012 Mazur Ion a depus supliment la cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii suplimentare Mazur Ion a invocat că în ședința de judecată din 12 iunie 2012 a aflat despre hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-112/12 din 24 aprilie 2012 „Cu privire la cererea lui Mazur Ion despre acordarea concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului”.

Temei de respingere a cererii de acordare a concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului a servit validarea hotărârii Colegiului disciplinar prin care a fost concediat din organele procuraturii.

A invocat reclamantul că la momentul emiterii hotărârii de către Consiliul Superior al Procurorilor de respingere a cererii de acordare a concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului nu era emis ordin de concediere.

Articolul 124 Codul Muncii nu prevede dreptul angajatorului să acorde sau nu concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului, el urmează a fi acordat imediat ce a fost solicitat.

La 03 aprilie 2012 a solicitat acordarea concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului și din această zi concediul urma să-i fie acordat, întrunirea Consiliului Superior al Procurorilor la 24 aprilie 2012 nu poate fi imputată lui.

Consideră că încălcarea dreptului la concediu a salariatului atrage nulitatea actelor menționate.

A solicitat Mazur Ion repunerea în termen, declararea nulă a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-112/12 din 24 aprilie 2012.

La 11 și 18 septembrie 2012 Mazur Ion a depus suplimente la cererea de chemare în judecată, solicitând încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru pentru perioada de la 13 martie 2012 până la 19 martie 2012, de la 19 martie 2012 până la 02 aprilie 2012 și de la 03 iunie 2012 până la 11 septembrie 2012 în mărime de 10 250 de lei, recunoașterea refuzului Procuraturii Generale de a-i acorda concediu de odihnă anual începând cu 15 decembrie 2011 ca fiind ilegal, constatarea dreptului la concediu de odihnă anual 48 zile lucrătoare, anularea dispoziției Procurorului General din 15 decembrie 2011 prin care s-a dispus intentarea procedurii disciplinare în privința sa.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2012 acțiunea a fost respinsă.

La 10 octombrie 2012 Mazur Ion a depus recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2012, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizi Curții Supreme de Justiție din 26 decembrie 2012 a fost respins recursul declarat de Mazur Ion și menținută hotărârea primei instanțe.

La 29 martie 2018 Mazur Ion, în temeiul art. 449 lit. b), e) și h) CPC, a depus cerere de revizuire împotriva decizi Curții Supreme de Justiție din 26 decembrie 2012, solicitând casarea ei și dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea cererii de revizuire, invocând prevederile art. 449 lit. b) CPC, revizuentul a prezentat drept circumstanțe noi care nu le-a cunoscut și nu a avut posibilitate să le cunoască - „Nota informativă privind rezultatele examinării raportului

procurorului, șef al secției minori și drepturile omului Iu. Perevoznic, despre îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către procurorul I. Mazur” din 15.11.2011 întocmit de către procurorul Secției securitate internă Natalia Cernous și rezoluția procurorului Iurie Perevoznic din 11.10.2011, conform cărora s-a stabilit că „După examinarea repetată a petițiilor cet. M.Neamțu secția minori și drepturile omului a ajuns la aceeași concluzie ca și procurorul I. Mazur că ele sunt neîntemeiate și temeiuri legale pentru intervenire nu sunt” și „M. Neamțu suferă de o maladie psihiatrică și este încadrat în gradul doi de invaliditate, fără reexaminare”.

Aceste acte, în opinia revizuentului, probează lipsa încălcărilor disciplinare la examinarea petiției M. Neamțu, însă acest aspect a fost reținut de către instanță ca încălcare și motiv de concediere.

În temeiul art. 449 lit. e) revizuentul a menționat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2017, recepționată la 01.02.2018, a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 Cod penal.

Revizuentul consideră că revizuirea urmează a fi admisă pe acest temei, invocând că concedierea sa a fost voalată în baza unor motive formale: unele întârzieri, completarea unor registre formale, etc. Susține că de fapt, urma a fi suspendat până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza penală. În acest sens, a menționat că conform hotărârii CSP din 13.03.2012 a fost propusă Procurorului General suspendarea sa din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza penală menționată. Prin ordinul Procurorului General din aceeași dată a fost suspendat din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza penală.

Însă, având în vedere că se cunoștea din start că aceste învinuiri sunt neîntemeiate și că Procuratura riscă cu achitarea salariului pentru perioada suspendării, au decis la 27.03.2012 în baza „audierii informației procurorului general Valeriu Zubco” încetarea suspendării în legătură cu expedierea cauzei în judecată. Concedierea sa a avut loc în baza hotărârii Colegiului disciplinar din 02.03.2012, hotărâre validată de Consiliul Superior al Procurorilor din 24.04.2012 și în final prin ordinul Procurorului General din 27.04.2012.

Totodată, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2017 s-a constatat că urmărirea penală a fost pornită ilegal - după expirarea termenului de prescripție și cu anularea ilegală a unei hotărâri prin care a fost dispusă neînceperea urmăririi penale pentru aceeași faptă; urmărirea penală a fost pornită după ce a fost emisă o hotărâre irevocabilă pe caz a unui litigiu civil - decizia Curții Supreme de Justiție din 22.10.2010. Consideră că concedierea sa este în corelație directă cu acest caz - organul de urmărire penală care a exercitat această urmărire a fost simultan și angajator. Mai mult ca atât, inițial a fost suspendat din funcție ca ulterior să-i fie inventate încălcări formale pentru a fi concediat. La fel a susținut că, pornirea urmăririi penale, suspendarea și expedierea cauzei penale în judecată coincide cu hotărârea de restabilire a sa inițială în funcție prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24.06.2011, hotărâre menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23.11.2011.

Drept temei al declarării revizuirii în baza art. 449 lit.h) CPC, revizuentul a invocat cazul Guja vs Republica Moldova nr. 1085/10 din 27.02.2018, prin care s-a constatat că

„Restabilirea insuficientă a reclamantului la locul său de muncă, urmată de o a doua concediere a acestuia constituie încălcare”. Sau, asemănător restabilirea sa a fost una formală, nefiindu-i oferit birou de serviciu –biblioteca procuraturii și controlul de serviciu a fost inițiat după decizia CSJ din 26.11.2011 prin care a fost restabilit, în baza unui motiv inventat - raportul unui șef, precum că nu a dat răspuns „motivată” unui petiționar (cazul Neamțu) și dispoziția de intentare a procedurii disciplinare din 15.12.2011.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.451 alin.(1) CPC cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

Revizuentul ca temei de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b), e) și h) CPC.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În conformitate cu art. 450 lit. b) CPC, în cazul prevăzut la art.449 lit.b) cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei.

Astfel, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că nu poate fi admisă cererea de revizuire în baza temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, în condițiile în care au trecut 5 ani de la data rămânerii irevocabile a deciziei a cărei revizuire se cere.

În conformitate cu art. 449 lit. e) CPC, revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

În legătură cu revizuirea hotărârilor judecătorești în baza art. 449 lit. e) CPC, se are în vedere situația când s-a anulat ori modificat hotărârea, sentința ori decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că nu poate fi admisă ca temei de revizuire decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2017, prin care a fost casată sentința Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 06.02.2017 și Mazur Ion a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 Cod penal, în condițiile în care sentința Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 06.02.2017 nu a stat la baza emiterii deciziei a cărei revizuire se cere.

Instanța de recurs nu găsește justificare acestui temei, deoarece nu este legătură causală dintre eventuala comitere a infracțiunii prevăzute de art. 352 Cod penal de către

Mazur Ion și concedierea sa dispusă prin hotărârea Colegiului disciplinar din 02 martie 2012 care face obiectul prezentei cauze.

În conformitate cu art. 449 lit. h) CPC, revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Referitor la acest temei se menționează că doar existența unei constatări a Curții Europene a Drepturilor Omului privind încălcarea unui drept sau a unei libertăți fundamentale ale omului, în pricina a cărei act judecătoresc se solicită a fi revizuit, constituie drept temei de admiterea cererii de revizuire. Astfel, în conformitate cu aceste prevederi legale, revizuirea poate fi declarată în cazul în care, după rămânerea hotărârii irevocabile, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat printr-o hotărâre o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Instanța de recurs menționează că Cauza Guja vs Republica Moldova nr. 1085/10 din 27.02.2018, invocată de revizuent, nu vizează cazul din speță, prin urmare nu se încadrează în art. 449 lit. h) CPC.

Din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Mazur Ion în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mazur Ion împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și Procurorului General cu privire la repunerea în termen, contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru